

CELEBRAR LA MISERICÒRDIA: LA FESTA DE L'EXALTACIÓ DE LA SANTA CREU

La Creu ha estat durant segles signe del més terrible dels patiments i, en cert sentit, encara ho és. Quants cristians, de fet, fins avui, en nom de la Creu de Crist, ofereixen la seva vida en el martiri. Ella, per tant, adquireix un alt valor simbòlic, especialment en aquest Any Sant, sobretot en aquelles terres i en aquelles Esglésies que fins al dia d'avui pateixen violència i opressió a causa de la seva fe en Crist mort i ressuscitat. Per al cristià, l'arbre de la Creu ha estat empeltat de l'arbre de justícia i de pau, que és Crist mateix, arbre de vida, tàlem, tron, altar de la nova aliança. De Crist, nou Adam dormint a la creu, ha brollat l'admirable sagrament de tota l'Església. La Creu és el signe de la senyoria de

Crist per sobre d'aquells que mitjançant el Baptisme són configurats a ell en la mort i en la glòria (cf. Rm 6,5). A la tradició dels Pares és el senyal del Fill de l'home que apareixerà al final dels temps (cf. Mt 24,30), però és també signe de la gran misericòrdia del Pare que, per amor a la humanitat, ofereix el Fill com a víctima d'expiació pels pecats de l'home. Per aquest motiu, representa també el signe principal i la referència de l'Any Sant.

La Festa de l'Exaltació de la Santa Creu, que a l'Orient és comparada amb la de la Pasqua, mereix, per tant, ser celebrada amb la deguda solemnitat, posant en el centre el misteri d'amor i de redempció que és la creu de Crist: «A vós que heu posat la salvació del llinatge humà

en l'arbre de la Creu, i heu fet que ens vingués la vida, d'allà mateix d'on ens vingué la mort, i que aquell que venia en un arbre, també en un arbre fos vençut» (Prefaci de la Festa de l'Exaltació de la Santa Creu).

A cada comunitat és oportú que la Creu del presbiteri o de l'església, especialment en aquesta festa i durant l'Any litúrgic, en el respecte de les normes, estigui adornada de manera que ressalti com a signe eminent de la misericòrdia de Déu i de la victòria de Crist sobre la mort i, per això, referència per a l'oració comunitària i individual. (Del subsidi *Celebrar la Misericòrdia* del PONTIFICI CONSELL PER A LA PROMOCIÓ DE LA NOVA EVANGELITZACIÓ. Capítol I «L'Any litúrgic», núm. 3)

